

Pritožba, ki jo je 17. novembra 2008 vložila Prana Haus GmbH zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat) z dne 17. septembra 2008 v zadevi Prana Haus GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (T-226/07)

(Zadeva C-494/08 P)

(2009/C 32/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Prana Haus GmbH (zastopnik: N. Hebeis, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi pritožnice:

- Sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (osmi senat) z dne 17. septembra 2008 v zadevi Prana Haus GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (T-226/07) naj se razveljavi.
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet spora je vprašanje, ali se pojem „PRANAHAUS za blago“ posneti nosilci zvoka in slike vseh vrst; izdelki tiskarn „in za“ maloprodajne storitve [...] za blago vsakdanje potrošnje [...] lahko varuje kot znamka. Sodišče prve stopnje je navedlo, da je „PRANAHAUS“ podatek, ki neposredno in konkretno označuje navedeno blago in storitve.

Pritožnica z obravnavanim pravnim sredstvom uveljavlja kršitev absolutnega razloga za zavrnitev opisnega podatka v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe o znamki Skupnosti.

Po navedbah tožeče stranke je Sodišče prve stopnje pri tem pravni pojem „označujejo“ iz člena 7(1)(c), v nasprotju z besedilom določbe in v nasprotju s sodno prakso Sodišča, razlagalo preširoko. Nadalje naj bi bilo preverjanje, ali je označba „PRANAHAUS“ dovolj neposredno in konkretno povezana z navedenim blagom ali storitvami, tako da upoštevana javnost v njej „neposredno in brez nadaljnega razmišljanja“ prepozna „označbo“ tega blaga ali storitev v smislu člena 7(1)(c), opravljeno pomanjkljivo. Sodišče prve stopnje naj pri tem ne bi upoštevalo, da je potrebnih več zapletenih miselnih korakov, da se v pojmu „PRANAHAUS“ prepozna tudi skriti pomen. V povezavi s tem naj Sodišče prve stopnje prav tako ne bi upoštevalo dejstev, pomembnih za sprejetje odločitve, s čimer naj bi izkrižilo dejstva. Poleg tega naj Sodišče prve stopnje ne bi podalo zahtevane obrazložitve, v kolikšni meri je pojem „PRANAHAUS“

opisen za konkretno blago in storitve. Na podlagi neupoštevanja sodne prakse Sodišča pa naj bi tudi domnevalo, da konkurenti želijo ohraniti razpoložljivost označbe „PRANAHAUS“.

Tožba, vložena 14. novembra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-495/08)

(2009/C 32/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: P. Oliver in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Združeno kraljestvo, s tem da ni določilo, da morajo biti posamične odločbe, na podlagi katerih se ne opravi presoja vpliva na okolje v skladu s členom 4(2) Direktive Sveta 85/337/EGS (!) kot je bila spremenjena, v zadostni meri obrazložene, in ni zahtevalo, da morajo za prošnje za presojo načrtovanja izrabe mineralnih virov (ROMP), vložene v Walesu pred 15. novembrom 2000, veljati zahteve iz te direktive, ni izpolnilo svojih obveznosti iz te direktive.
2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska naloži stroške tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu z zakonodajo Združenega kraljestva je treba obrazložitev podati le, če se izkaže, da je presoja vplivov na okolje potrebna: če zaradi katerega koli razloga ustrezeni organ za načrtovanje okolja ali državni sekretar ugotovi, da presoja vplivov na okolje ni potrebna, z nobenim predpisom ni mogoče zahtevati obrazložitve v utemeljitev te ugotovitve. Komisija navaja, da morajo biti posamične odločbe držav članic, na podlagi katerih se ne opravi presoja vplivov na okolje v skladu s členom od 4(2) do (4) Direktive, ustrezno obrazložene.

Poleg tega Združeno kraljestvo ni sprejelo zakonodaje v Walesu, zaradi česar bi bile prošnje za presojo načrtovanja izrabe mineralnih virov (Review of Mineral Planning; „ROMP“) predmet zahtev Direktive.

(¹) Direktiva Sveta 85/337/EGS o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40).

Poleg tega je dejstvo, da je bila ta pogodba sklenjena brez kakršnega koli predhodnega javnega razpisa Skupnosti, na podlagi katerega se zagotovi nediskriminatoren dostop vsem zainteresiranim izvajalcem, v nasprotju z zahtevami, ki izhajajo iz Uredbe (EGS) št. 3577/92.

(¹) UL L 364, str. 7.

Tožba, vložena 20. novembra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Malti

(Zadeva C-508/08)

(2009/C 32/28)

Jezik postopka: malteščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Aquilina, K. Simonsson, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Malta

Predlogi tožeče stranke:

— razglasi naj se, da Republika Malta, s tem da je brez predhodnega javnega razpisa 16. aprila 2004 z družbo „Gozo Channel Company Ltd“ (GCCL) podpisala ekskluzivno pogodbo za opravljanje storitev po javnem naročilu, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3577/92 (¹) z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami,

— Republiki Malti naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Da bi bilo mogoče skleniti ekskluzivno pogodbo za opravljanje pomorskih storitev med Malto in Gozo, morajo malteški organi dokazati, da je pogodba nujna, da se lahko na njeni podlagi določijo obveznosti iz javnega naročila, ki se jim zdijo potrebne za zagotovitev primerne storitve na zadevni prevozni poti in da je pogodba sorazmerna glede na želeni cilj.

Medtem ko Komisija najprej priznava, da je primerna raven storitev vsekakor bistvena za prevozno pot med Malto in Gozo, pa tudi navaja, da malteški organi v tem primeru tega nikakor niso dokazali: zato niso niti poizkusili ugotoviti, ali je bil eden ali več izvajalcev pripravljenih zagotavljati to storitev pod istimi pogoji zgolj na gospodarski osnovi. Poleg tega niso dokazali, da je ekskluzivnost, ki jo ima družba GCCL, ustrezno in sorazmerno sredstvo za doseg tega cilja.

Tožba, vložena 21. novembra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-509/08)

(2009/C 32/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Sénéchal in I. Hadjiyiannis, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2004/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo in razveljavitvi Direktive 89/336/EGS (¹), oziroma ker jih v vsakem primeru ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz navedene direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2004/108/ES je potekel 20. januarja 2007. Do dneva vložitve predmetne tožbe tožena stranka še ni sprejela ukrepov, potrebnih za prenos, oziroma jih v vsakem primeru še ni sporočila Komisiji.

(¹) UL L 390, str. 24.